

Bosc de can Soca

Calldetenes

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Entorn rural de Calldetenes (08506 Calldetenes)
Emplaçament Des del mas de Can Soca, cal agafar un caminet que es dreça a llevant. Darrera de la casa

Coordenades:

Latitud: 41.93522
Longitud: 2.30211
UTM Est (X): 442144
UTM Nord (Y): 4642819

Classificació

Número de fitxa 08037 - 64
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00017
Fitxes associades:
[Can Soca](#)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 21/11/2006 - 01:00

Descripció

Massa forestal ubicada a llevant de la casa de Can Soca, dins de la seva finca, de la qual rep el nom. Es tracta d'un bosc bàsicament de roures martinencs (*Quercus humilis*), propi de la Plana de Vic. El nom

genèric "Humilis" vol dir humil, i és el nom llatí que ja existia en època romana. Aquesta espècie pertany a la família de les fagàcies. Físicament, són arbres caducifolis de creixement lent, que poden arribar a viure 500 i 600 anys. La capçada té forma de cúpula densa. El tronc és sinuós. L'escorça vella és de color marró grisenc i està formada per petites escames rugoses. Les fulles són simples i estan en disposició esparsa, i sovint persisteixen seques a l'arbre durant tot l'hivern. L'anvers de les fulles del roure són d'un verd lluent i sense pèls. El limbe de les fulles fa de 4 a 12 cm i presenta lòbuls profunds amb el marge dentat. A la tardor les fulles es tornen primer groguenques i finalment adquireixen un color marró vermellós. Les flors són unisexuals, petites i molt simples. En un mateix arbre hi ha flors dels dos sexes. Les femenines són piloses i de color verd grisenc, tenen 3-4 estils rosats i fan uns 3 mm de llarg, sent solitàries o trobant-se en grups poc nombrosos. La floració es produeix d'abril a maig. El fruit és una núcula que s'anomena aglà o gla. Les glans tenen una forma més o menys ovoide, són amargants i estan recobertes a la base per una mena de caputxó dur i escamós que s'anomena cúpula. La cúpula és més o menys pilosa. Les glans maduren d'octubre a novembre. El roure es propaga per llavors. Les glans són un bon aliment pel bestiar i l'escorça conté tanins útils per adobar pells. La seva fusta és dura, densa i molt resistent a l'aigua, d'aquí que s'hagi tractat d'un arbre molt apreciat per la fusteria i com a llenya, i s'hagin talat grans extensions. El roure martinenc resisteix el fred intens i l'aridesa de l'estiu. Tot el bosc es troba dividit en dos parts, separades per un camí, que travessa el bosc en sentit nord-sud i condueix a la casa, i Sant Tomàs de Riudeperes.

Història

Inicialment, cal pensar que es tracta d'una explotació boscosa pertanyent a la masia de can Soca. Aquesta casa es troba datada des del segle XIX i pertanyia al convent de Sant Tomàs. La casa fou expropiada durant el procés de desamortització de les terres de l'església el 1842. En aquells moments la masia tenia 90 quarteres de terra, 40 de cultiu i 50 d'herbes i erm. El 1822 els frares la tenien llogada a Francesc Masramon. L'any 1844 fou subhastada, adquirint la propietat Francesc Murlans i Llopart. De fet els Murlans actuaven de testaferrós de Francesc Vilar, de Barcelona, que va ser qui realment va adquirir la casa. Després d'algunes compres i vendes la casa va ser adquirida per la família Juvé del mas de la Frontera, actuals propietaris de la finca i del bosc.

Bibliografia

AA.DD. (1995) Calldetenes. Imatges en el temps. Primera part (1911-1960). Ajuntament de Calldetenes.
Calldetenes VILAMALA I SALVANS, J (2002) De Sant Martí de Riudeperes a Calldetenes. Passat i present d'un poble viu. Ed. El Mèdol. Calldetenes.

